

man vel sagtens sige, at man vil faae, naar man har 3 Medlemmer, idet man saa isvrigt kan overlade det til den lokale Bestyrelse selv, naar den finder det nødvendigt paa Grund af Forretningernes Mængde, at tage 20 Medlemmer, om den vil; men det kommer ikke Andre ved. Bestyrelsens Lønningsforhold finder jeg Intet at bemærke ved. Renten er allerede gjort til Gjensstand for adskillig Omtale ogsaa idag. Jeg antager, hvad vistnok ogsaa staar klart for de Fleste, at det er et af Hovedpunkterne i denne Lov, og derfor man skulde lade denne Bestemmelse være gjældende, saa vil jeg anse det for tvivlsomt, om det i det Hele vilde være til Nytte, at denne Lov kom ud. Naar det nu er sagt, at Renten skal være 1 Ore daglig af 100 Kr. eller 3,65 pCt., saa er jeg bleven noget angstelig over denne Bestemmelse ved at se hen til Sparekassekommissionens Oplysning om, at af 402 Sparekasser give de 351: 4 pCt. Det vil nemlig med andre Ord sige, at et saa overveiende Antal af Sparekasserne give 4 pCt. at det er at befrygte, at der ved Lovforslagets Bestemmelse vil ske en hel Revolution i Sparekasseseinstitutionen. Det er ganske vist muligt, at det ikke vil ske, thi det er jo umuligt for Noget at udtale noget Bestemt derom; men jeg frygter dog for, at man maa være noget betænkelig derved. Hvad angaar Argumentationen for, at Renten skal være 3,65 pCt., da bygges der jo saavel i Lovforslaget som i Sparekassekommissionens Mindretalsbetenkning paa, at det vil være nødvendigt at opsamle en Reservefond; men dette maatte da korrekt lede til, at de Sparekasser, som havde Reservefond, skulde have Lov til at give Mere. Det staar der imidlertid ikke Noget om her, og dette Argument er derfor i alt Fald forseilet. Det er fra flere Sider fremhævet, at denne Bestemmelse maaste kunde være god nok for nye Sparekasser, men at den var betænkelig for allerede bestaaende Sparekasser. Jeg maa nu tilstaa, at jeg ikke vil være med til at gjøre Forskjel in mellem gamle og nye Sparekasser i denne Retning; thi det forekommer mig, at det vilde være at give de gamle Sparekasser et Privilegium, som ville gjøre det umuligt for ny Sparekasser at opstaa. Denne Sondring kan jeg altsaa ikke gaa ind paa; snarere syntes det mig, at Forandringer kunde foregaa paa den Maade — hvad ogsaa blev antydet igaar —, at de Interessenter, som allerede nu have gjort Indskud, fremdeles vedblive at faae den Rente, som en Gang er tilfaldt dem, men at alle nye Indskud, som gjøres enten af nye eller gamle Interessenter, faae den Rente, som her er foreslaaet. Det synes mig, at dette vilde være en Mellemsvej; men derved komme vi dog ikke ud over selve Spørgsmaalet om, hvilken Rente der skal gives. Nu forekommer det mig sikkert, at, naar Indskudet skal kunne gjøres saaledes, at det kan tages ud, hvad Dag man vil — og dette er jo gjennemgaaende

det Almindelige med smaa Indskud, som sættes ind, fordi man i Diebliffet har dem tilovers, men ikke veed, hvad Dag man kan trænge til dem —, saa er det nødvendigt, at Vedkommende maa finde sig i at faae en mindre Rente; men det er jo en bekendt Sag, at der nu har udviklet sig det Forhold, at mange Folk sætte større Kapitaller ind, som de lade staa i længere Tid. Dette er fremhævet af Mange som overmaade uheldigt, og det er sagt, at de Paagjældende hellere skulde gaa til Banker, der ere sikke, eller ogsaa skulde de give sig af med selv at købe Papirer. Men det kan være, at de med nogen Føje have Mistillid til Bankernes Sikkerhed, at de ikke selv forstaa sig paa at købe Papirer og derfor hellere ville betro sig til en Bestyrelse, som de have Tillid til. Jeg ser ikke noget Uheldigt i, at store Summer indskydes paa den Maade, og at Sparekasserne optæde som Mellemand ved Ublaasene, men det Uheldige fremkommer, hvis de store Summer kunne tages ud uden Barsel. Dette kunde imidlertid let ordnes derved — og saaledes er det jo i alle velbestyrede Sparekasser —, at naar Indskudene ere indsatte saaledes, at de kun kunne opsiges med et vist Barsel — dette Barsel falder det naturligt at sætte til 3 Maaneders inden en Termin —, saa have Sparekasserne Ret til at give 4 Procent. Der er blevet nævnt en anden, en 6 Maaneders Opsigelsestermin. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes man med en virkelig Interesse for Sparekasseseinstitutionen kan sætte en saadan Opsigelsestermin. Hvad er Meningent med Opsigelse? Sparekassen har benyttet en privat Mand's Penge til i Reglen at sætte dem ud i faste Prioriteter. Hvis Sparekassen ikke var brugt som Mellemand, og hvis den private Mand selv havde foretaget Transaktionen, saa forstaaer det sig, at, naar han skal bruge Pengene, opsiges han dem paa sædvanlig Maade med 3 Maaneders Barsel til en Termin, og det er da ikke saa underligt, om Sparekasserne ogsaa skulde kunne modtage Opsigelse med 3 Maaneders Barsel. Jeg mener altsaa, at en saadan Vending maatte være naturlig, og som det forekommer mig nødvendig i § 2 Litra c. Hvad angaar § 2 d., da er der fra det ærede andet kongevalgte Medlem (Aasing) fremkommet Udtalelser, som for mig ere i høi Grad velgjørende; thi det har ofte undret mig, at man umodsiget har kunnet raabe stærkere og stærkere paa Sparekassernes Pligt til at have let realisable Effekter. Jeg skal ikke gjentage, hvad han sagde om de store Banfælgigheder, der kunde fremkomme ved en pludselig Realisation i stort Omfang af disse let realisable Effekter; men det er sikkert nok, at, hvis Sparekasserne i stort Maal for nogle Aar siden havde anbragt deres Penge i let realisable Effekter, hvis med andre Ord de Anstuelser, som tildels i alt Fald ere gjorte gjældende i Sparekassekommissionens Forslag, havde været de raadende og havde været